

АКЦЕНТИ

Акценат је посебно истицање једног слога у речи. Речи које имају акценат зову се **наглашене** или **акцентоване** речи, а речи које немају акценат зову се **ненаглашене** или **неакцентоване** речи.

У нашем језику постоје четири акцента, два дуга и два кратка, два силазна и два узлазна:

-дугосилазни

-дугоузлазни

-краткосилазни

-краткоузлазни

Графичка ознака за акценат бележи се изнад самогласника.

Једна реч може имати само један акценат.

Кад се реч акцентује, прво треба одредити место акцента, онда дужину, а тек на крају тон.

У распореду акцената постоје одређена правила:

-једносложне речи могу имати само силазне акценте

-вишесложне речи могу имати и силазне и узлазне акценте, с тим што силазни акценти могу стајати само на првом слогу

-последњи слог у речи не може бити акцентован

Другим речима:

- на првом слогу у речи могу стајати сва четири акцента

-на унутрашњим слоговима у речи могу стајати само узлазни акценти

-на последњем слогу у речи нема акцента

Ненаглашене речи немају свој акценат, већ чине **акценатску целину** са речју испред себе или речју иза себе. Разликујемо две групе неакцентованих речи:

1. енклитике-неакцентоване речи које чине акценатску целину са речју која стоји испред њих (ненаглашени облици **личних заменица** у генитиву, дативу и акузативу, ненаглашени облици **помоћних глагола јесам, бити, штети** и **упитна речца ли**)

2. проклитике-неакцентоване речи које чине акценатску целину са речју која стоји иза њих(**предлози, везници, речца не**)

Ненаглашени слогови такође могу бити дуги и кратки. Дуги ненаглашени слогови могу стајати само после наглашених. Дужина се обележава равном водоравном цртом изнад самогласника.